

opfattede det, og således, det fremstod, da fru Margrete Auken var på talerstolen.

Jeg er glad for, at vi i hvert fald er enige om, at det ikke skal være et mål i sig selv, og at det, det handler om, er, at kun i de tilfælde, hvor det er nødvendigt, skal man ty til værgemål. Det er jeg glad for; så er vi enige så langt.

Bjørn Elmquist (RV):

Man kan på ingen måde påstå, at ordet umyndiggørelse er et plusord i vores daglige sprogbrug – for man taler jo om, at den og den borger umyndiggøres i det moderne samfund – og derfor er det godt at få det gjort klart med dette forslag, at det faktisk er noget, der er ved at blive moderniseret og ført op til dato, hvilket imødekommer et ganske stort behov hos mange borgere.

Ud over forenklingen og moderniseringen er det for Det Radikale Venstre et hovedpunkt – som også fremhæves af ministeren i fremsættelsestalen – at man for fremtiden vil kunne skræddersy et værgemål efter det princip, at der ikke skal vedtages mere indgribende foranstaltninger over for den enkelte end højst nødvendigt. Det skal være efter en analyse af det behov, der foreligger, at man træffer beslutningen.

Hvis tingene går godt og loven bliver en succes – og det håber vi selvfølgelig – vil der sikkert brede sig en lidt anden opfattelse af umyndiggørelse end hidtil, sådan at opfattelsen af det meget voldsomme indgreb, som det jo har været efter gældende ret, vil blive revideret.

Det vil være en nyskabelse, at man efter forslaget kan begrænse værgemål til kun at angå personlige forhold; det gælder ikke efter loven i dag. Det kan f.eks., som det fremhæves, dreje sig om flytning til et plejehjem.

Det, som et par af de tidligere ordførere har været inde på om domstolens beføjelser, kan måske nok for en umiddelbar betragtning forkrække lidt. Men omvendt skal vi jo huske, at der tales om en smidiggørelse af indgrebene, og i mange tilfælde, vil det, som fru Margrete Auken – tror jeg det var – påpegede det, dreje sig om sager af mindre omfang, hvor statsamtet skal træffe afgørelsen, og da vi har en bagvedliggende domstolsbeføjelse, sådan at man kan indbringe sagerne dér, finder vi ikke i mit parti, at der er problemer på dette punkt.

Jeg kan godt forstå, at det med de professionelle værger er noget, som kan skabe lidt uheldige associationer. Hvis der er nogle, der skal leve af at være professionelle værger, kan man

måske nære en frygt for, at de ikke i tilstrækkeligt omfang vil tilgodesee den persons interesser, som skal sættes under værgemål. Men vi mener nu i Det Radikale Venstre, at man nok kan styre tingene, så det ikke bliver tilfældet. Og som det anføres i forslaget, skal vi jo også huske på, at det er i tilfælde, hvor der ikke er pårørende, der vil påtage sig, eller som *kan* påtage sig opgaven. Det kan være temmelig komplicerede værgemål, og så er det jo godt, at der er én, der har forstand på det, der før blev kaldt cool cash, for i sådan nogle tilfælde er det jo det, der er værgens interesse, og de hensyn, der skal tages.

Det skal under ingen omstændigheder være sådan, at det er værgens økonomiske interesser, der tilgodeses. Det er klart, at hvis dét sker, overtrædes beføjelserne, og så skal der gribes ind, og så skal værgemålet flyttes fra værgen til andre personer. Det kan man i givet fald gøre.

Det kan også være en betingelse for at lade en professionel værge træde til, at der er uenighed mellem de pårørende. Det kendes sikkert fra mange familier, at der kan være helt modsatte ønsker med hensyn til de økonomiske dispositioner, og dér synes vi ikke man behøver være forskrækket over, at professionelle værger kan blandes ind i det – tværtimod.

Når vi nu er ved retssikkerhedsgarantierne, så har vi også hæftet os ved, at de nye regler bl.a. medfører, at den, som værgemålsagen angår, altid skal have bistand fra en advokat – og det er vel en ting, der er værd at lægge mærke til – så det altså kan fastholdes, at denne modernisering og ændring af værgemålsbestemmelserne ikke indebærer en sænkning af retssikkerheden.

Jeg er sikker på, at en lang række detaljer skal gennemgås i Retsudvalget i forbindelse med dette lovforslag, og jeg kan også se, at alle bemærkningerne her ved førstebehandlingen går på det meget generelle, og at vi hver især trækker et par konkrete ting frem, som er egnede til udvalgsbehandling. Forhåbentlig kan det gøres så hurtigt, at det nås i indeværende folketingssamling; men det er jo vigtigt at få endevendt de problemer, som partierne måtte føle at der er på det ene og det andet område. Men der har også været et meget grundigt forberedelsesarbejde, så jeg er sikker på, at der i Justitsministeriet og andre steder hurtigt kan findes svar på vores formentlig mange spørgsmål.